

hed, skulde efter Loven lukke Kl. 8, men det kan ikke lade sig gøre, fordi mange Barbermestre her i København er Indehavere af to Borgerskaber, eet som Barber og eet som Frisør, og naar de derfor lukker deres Forretning om Aftenen Kl. 8 som Barber, aabner de igen Kl. 8 som Frisør. Det er først og fremmest Grunden til, at vi er gaaet med til dette Ændringsforslag. Dernæst mødte der, som det ærede Medlem ved — og derfor undrer det mig, at det ærede Medlem fremkom med de Udtalelser, som han benyttede —, Deputationer fra hele Danmark fra Frisørvirksomhedens Organisationer, baade Mestre, Syende og Medhjælpere, der paa det indstændigste anmodede os om at lade Faget falde ind under Loven, fordi deres Arbejdstid var mere end lang nok nu, og gav vi Virksomheden fri efter Kl. 8, var der ingen Begrænsning for, hvor lang deres Arbejdstid vilde blive. De ønskede derfor en Lovbestemmelse, der tillod dem at lukke til et bestemt Klokkeslæt. Naar altsaa baade Mestre og Medhjælpere beder os derom, synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde komme og sige, at vi har gjort en Kovending. Nej, det ærede Medlem var fuldstændig enig med os om, at vi skulde stille dette Ændringsforslag. Det ærede Medlem har hentydet til, at han og hans Parti nu stod som Talsmænd for de smaa, og det Parti, jeg tilhører, stod som Talsmand for de store. Det har imidlertid mindre at sige, vi kan godt bytte Roller en Gang imellem, men jeg vil bede det ærede Medlem om at henvende sig til os en anden Gang, naar der skal tales for de smaa med Hensyn til en større og vigtigere Sag end denne, som er saare ubetydelig.

Det ærede Medlem kan være rolig for, at det, som mine Partifæller og jeg er gaaet med til her, skal vi nok bære. Byrden er let, fordi hele Faget har sendt Repræsentanter til os for at bede os om at komme ind under Loven. Det ærede Medlem behøver ikke at bebrejde os noget. Det ærede Medlem føler, at han har lidt — om jeg tør sige det — et Nederlag, men derfor synes jeg ikke, at der er Grund til at træde saa stærkt op imod os. Jeg kunde have ønsket, at man havde gjort dette Lovforslag færdigt paa den rolige Maade, hvormed vi behandlede det ved anden Behandling, saa at det kunde komme op til Landstinget med den Vægt, som det bør have, for at det kan blive vedtaget i denne Samling. Det er nu tredje Samling, vi har det til Behandling, og jeg øn-

sker ikke, at den Uro, som i de forløbne Aar har hersket indenfor den paagældende Stand, skal vedblive at være der. Derfor ønsker jeg at faa dette Lovforslag vedtaget og maa tilbagevise de Udtalelser, det ærede Medlem er fremkommet med her.

Birch: Jeg skal ikke forlænge denne Debat. Maa jeg blot pege paa to ganske bestemte Forhold, som blev berørt af det ærede Medlem, der nu talte (Chr. Hansen). Maa jeg for det første i Anledning af, at det ærede Medlem sagde, at Medhjælpernes Ønsker havde været det afgørende for ham, konstatere, at Medhjælperne henvendte sig til os i 1913 ganske som nu. Det synes mig da ubegribeligt, hvorfor dette Forhold skulde have bevirket, at det ærede Medlem nu har skiftet Standpunkt. Endvidere paaberaabte det ærede Medlem sig, at Resultatet af, at vort Forslag fra anden Behandling var blevet fremmet nu ved tredje Behandling, vilde være blevet, at det vilde vise sig umuligt at overvinde de Vanskeligheder, som vilde opstaa som Følge af, at nogle Frisører og Barberer har to Borgerskaber. Maa jeg ogsaa i dette Tilfælde konstatere, at Forholdene nu er ganske de samme som i 1913, og at man endog efter Lukkeloven har haft det Forhold, at Politiet i en anden Virksomhed, nemlig Konditorvirksomheden, skulde kontrolere, om der i Forretningen efter et vist Tidspunkt om Aftenen blev solgt Varer, som blev bragt ud af Huset i Stedet for at blive fortæret paa Stedet. Med andre Ord, Kunderne havde Lov til at købe Kager, naar de sad og spiste dem inde i Lokalet, men fik de en tilovers, maatte de ikke bringe den ud af Lokalet. Naar man har kunnet praktisere saadanne Lovbestemmelser, tror jeg, at det at kontrolere, om man barberer efter Kl. 8 i Frisørstuer, i Sammenligning vil være overordentlig let. Men for øvrigt peger jeg kun paa, at Forholdet nu er ganske det samme, som det var i 1913. Hvorledes det ærede Medlem da kan sige, at jeg har lidt et Nederlag, er mig ganske uforstaaeligt. Det, der skete i 1913, var, at jeg som Udvalgets Ordfører var Tolk for Tanker, der sejrrikt blev fremført fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, at jeg igen ved denne Sags anden Behandling sluttede mig til Tanker, der ogsaa var det ærede Medlems. Hele Udvalget indstillede den Bestemmelse om Frisørstuer, der fandtes i Ændringsforslaget til anden Behandling. Vi var alle